

В. Г. Слабкий, Л. Ф. Матюха, О. А. Кравець, О. І. Антонидин, С. О. Закревська, Ю. В. Бурдиль
Донецький національний медичний університет ім. М. Горького
Національна медична академія післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика
ДУ «Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України»

ДО ПИТАННЯ ЗАВДАНЬ ЛІКАРЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ-СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ В РАМКАХ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ ІНШИХ КРАЇН

На міжнародному рівні визначені компетенції сімейного лікаря (WONCA, 2005). До них відноситься: управління (менеджмент) первинною медичною допомогою; допомога, зосереджена на людині (пацієнтові); навички розв'язання спеціальних (медичних) проблем; всебічний, комплексний підхід; орієнтація на громаду, соціальна спрямованість; холистичний підхід.

В рамках компетенцій лікар ЗП-СЛ здійснює: оцінку та аналіз стану здоров'я прикріпленого населення; оцінку епідеміологічної ситуації за місцем проживання прикріпленого населення та проведення протиепідемічних заходів; оцінку етапів фізичного і розумового розвитку людини, її особливостей, визначає стадії та особливості сімейного циклу життя; оцінку сімейного здоров'я і соціальної турботи, юридичні і соціальні гарантії охорони здоров'я матері і дитини; рекомендації батькам щодо підготовки дітей до дошкільних і шкільних установ; дотримання принципів етики і деонтології в роботі з дітьми та їх батьками; оцінку впливу біосоціальних чинників на розвиток дитини; медичну експертизу працездатності, визначення тимчасових ознак непрацездатності та постійних ознак непрацездатності, в разі потреби – консультування у фахівця і в установленому порядку скеровує пацієнта на експертизу, оцінювання відповідності непрацездатності та інвалідності; виявлення осіб з факторами ризику та їх корекцію; проведення консультування пацієнтів; визначення необхідного обсягу лабораторних та апаратних методів дослідження, інтерпретацію отриманих даних та корекцію на базі цього тактики ведення пацієнта; встановлення попереднього та за можливості – остаточного діагнозу хворого, визначає тактику ведення пацієнта; організацію маршруту пацієнта: на первинному рівні медичної допомоги (амбулаторне спостереження і лікування, стаціонар удома, хоспісна допомога вдома), а в разі необхідності – консультування або госпіталізація на вищій рівні медичної допомоги, скерування в хоспіс, у

заклади соціального призначення (функція воюротаря); визначення побічних дій лікарських засобів; надання невідкладної допомоги на догоспітальному етапі; навчання здоровому способу життя в громаді та окремій родині; проведення профілактичних заходів (первинна профілактика, в т. ч. імунізація, диспансеризація, школи здоров'я тощо), профілактики професійних та інфекційних хвороб і аналіз ефективності проведених заходів; складання календаря щеплень, проведення протиепідемічних заходів, своєчасне повідомлення в СЕС про інфекційне захворювання; спостереження за пацієнтами в післяопераційний, післяпологовий період, реабілітаційні заходи; продовження лікування за рекомендаціями профільних спеціалістів; встановлення та ведення фізіологічної вагітності, виявлення чинників ризику вагітності екстрагенітальних захворювань (ознаки симптомів гіпертензивних станів у вагітних жінок і принципи лікування, вплив серцевих хвороб, гіпертонічної хвороби, цукрового діабету, пієлонефриту на перебіг вагітності і плоду, післяпологовий період і інволюційні процеси, їх порушення та профілактика); консультування з питань репродуктивного здоров'я і планування сім'ї; врахування психологічних аспектів вагітності, їх вплив на жінку, сім'ю, антенатального, перинатального і постнатального захисту, причин сексуальної дисфункції обох партнерів і можливостей їх лікування, етичних проблем, пов'язаних із штучним заплідненням, психологічних аспектів менопаузи і принципів медичної допомоги; оформлення обліково-звітної документації; складання річного звіту на основі аналізу показників роботи; експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності, оформлення листків непрацездатності, оформлення направлень на ЛКК та МСЕК, видачу листка непрацездатності по догляду за хворою дитиною, виписку медичних довідок дітям, посвідчення для визнання інвалідності з дитинства; організацію командної роботи амбулаторії (відділення).